

ПРОГРАМСКА НАЧЕЛА ПОКРЕТА „МИ СНАГА НАРОДА, проф. др Бранимир Несторовић“ СУВЕРЕНА СРБИЈА У ПОСТ-ГЛОБАЛИСТИЧКОМ ПЕРИОДУ

ОСНОВ ЗА ИЗРАДУ ПРОГРАМСКИХ НАЧЕЛА

Покрет „МИ Снага народа проф. др Бранимир Несторовић“ имајући у виду виталне интересе српског народа и свих који живе на територији Републике Србије - али и Српског света уопште - а који се огледају у

- повратку суверенитета у свакој сфери друштва и економије;
- демонтажи неоколонијалног апарата и утицаја који је ушао у све поре институција;
- максималном повећању ефикасности у организовању и функционисању заједнице,
- повратку максимално могуће самодовољности;
- повратку историјским традиционалним вредностима и духовности;

који се поклапају са глобалним процесима који су у току и променама парадигме светског поретка у настајању – како у економским, тако и друштвеним законитостима, израдио је Програмска начела „Суверена Србија у пост-глобалистичком периоду“.

Иако су глобални процеси измене поретка почели с почетком треће деценије другог миленијума, политички носиоци народног суверенитета (власт, али и опозиција) још их нису уочили, због чега целокупну заједницу у Србији, дакле сваког грађанина и грађанку понаособ, доводе у веома ризичан положај који подразумева даљи губитак каквог-таквог суверенитета који је почео да се крњи и нестаје 2001. године успостављањем глобалног – неолибералног модела друштва и економије. Због кратковидости и саможивости власти и опозиције, који су због сопствених интереса злоупотребили функције које им народ повери кроз политички систем, а који су свели на симулацију политичког живота, Србији прети брз и сигуран губитак крхког и веома плитког суверенитета, и то: економског (монетарни, енергетски, пољопривредни, ИКТ, инфраструктурни), политичког (могућност организовања сопствене заједнице сходно њеним потребама – одбрамбени, образовни, здравствени).

Глобални процеси који подразумевају корениту промену поретка, кроз промену **токова** (контроле и траса), **ресурса** (контроле, брзине и начина експлоатације) и **размене** (начина размене и модела размене – кроз монетарни систем, бартер и сл.) које креирају глобалне силе – Русија, Сједињене Америчке Државе и Кина, довешће у свету до брзе и неповратне диференцијације, редефинисања и укидања досадашњег начина функционисања заједница у глобалистичким оквирима какав је створио донедавни једнополарни хегемон - САД.

Модел у настајању који је кроз глобални монетарни систем омогућавао вишедеценијско функционисање заједница из дефицита (трговинског, буџетског, платно-билансног), који су се превазилазили лако доступним, али веома скупим (по националне интересе и суверенитет) задуживањем (кроз кредитну економију), произвео је ретроградан и самоуништавајући социјални инжењеринг и до неслућених граница подигао рак рану сваке заједнице – корупцију. Привидно лако доступна „вредност“ креирана кроз

петродоларски систем – политички новац, промовисала је раст бруто домаћег производа као кључни параметар како би све земље које дефиците превазилазе новим кредитима могле још више да се задуже. Истовремено, такав систем лаког задуживања и креирања „новца“ без вредносне потпоре, генерисао је потрошачко друштво из којег је настала хиперпродукција роба и услуга, а последично невероватно убрзану експлоатацију земљиних ресурса (енергоноситеља, метала, минерала...). Такође, овакав систем, чија је коренита модификација и замена у току, потпуно је занемарио ефикасност у сваком сегменту организовања заједнице и економије. На крају, такав систем је генерисао темељно подривање традиционалних вредности заједница широм света, ради њиховог још лакшег поробљавања и експлоатације.

С обзиром да је неодржив, овакав систем убрзано нестаје. Глобалне силе Русија, САД и Кина заокружују своје ресурсне базе, док су европске земље, иначе, сиромашне ресурсима нарочито енергоноситељима, намериле да жртвују Србију зарад сопствених интереса и претворе је у сировинску базу. С тога, како би заједница у Србији и сама Србија као држава преживели, неопходна је брза, ефикасна и свеобухватна промена организовања и друштва и економије због чега је неопходна пуна примена свих мера из **Програмских начела „Суверена Србија у пост-глобалистичком периоду“ Покрета „МИ Снага народа проф. др Бранимир Несторовић“**.

УНУТРАШЊА ПОЛИТИКА

Начелни циљеви, мере и институционално правни оквир за дисконтинуитет са досадашњим системом, ресуверенизацију, максимално могуће подизање ефикасности и самодовољности, искорењивање криминала и корупције и повратак историјским традиционалним вредностима и духовности.

ПРИВРЕДНИ, ЕКОНОМИСКИ И ФИНАНСИЈСКИ ОКВИР РЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈЕ

- Формирање посебног институционалног центра у којем би најстручнији кадрови из свих области, на име специјалних овлашћења, анализирали, процењивали и давали сагласности за реализацију свих пројеката и инвестиција на свим нивоима државе. Стручњаци овог центра би, такође, оцењивали ефикасност, оправданост и сврсисходност пројеката који су реализовани и који су у реализацији. Стручњаци највишег ранга обављали би процену, оцену, ревизију и доношење мера у вези са ефикасношћу сваке врсте.
- У таквом центру би се обављале ревизије и оцене свих најкрупнијих одлука у вези са улагањима за која је гарант Република Србија и сваки њен део на било ком нивоу. На основу мериторне процене, центар би давао сагласности, доносио мере за унапређење ефикасности сваког пројекта или их одбацивао као неефикасне и несврсисходне. Сарађујући са Државном ревизорском институцијом, као и свим надлежним државним органима, центар би проверавао ефикасност функционисања свих институција на свим нивоима, државних органа, предузећа, почев од запослености, систематизације, кадрова, испуњавања делатности у корист грађана и потрошача, а све са сврхом значајног повећања ефикасности Републике Србије на свим нивоима. Центром би управљао савет стручних лица, а у њему би радили тимови за кључне области економије, одбране, друштва. Центар би регрутовао стручни кадар на државним факултетима стипендирајући студенте са најбољим успехом, нудећи им запослење у овом, једном од најзначајнијих државних тела. Мериторни стимуланс подразумевао би и бонусе за стручне тимове за оцену и процену сваког пројекта/инвестиције, односно за побољшање које повећава коефицијент ефикасности. На име повећања ефикасности, спречавања корупције и спречавања реализације, по Србију, штетних пројеката и деловања против Републике Србије и њених грађана, стручни тимови би добијали бонусе према скали која се добија из математичке формуле ефикасности.

- Преиспитивање свих приватизација и поништење свих које садрже незаконитости или су нарушиле виталне интересе Републике Србије;
- Прекид монопола страног фактора у монетарној политици државе и банкарском сектору;
- Избор руководиоца јавних предузећа преко конкурса, а на основу стручности;
- Давање пречег права државних субвенција за отварање предузећа домаћим инвеститорима или припадницима српског расејања;
- Враћање у власништво државе свих стратешких предузећа и природних ресурса;
- Враћање банака у државном власништву које су затворане кршењем закона и увођење пореза за стране банке у износу двоструко већем у односу на домаће банке;
- Оснивање развојне банке Србије и поновно оснивање тела попут бившег СДК;
- Укидање годишњег пореза на власништво некретнина;
- Подстицање иновације и производње;
- Супституција увоза домаћом производњом у областима где год је ниво ефикасности и корисности већи;
- Израда студија приоритетних грана привреде, односно врста производње и услуга на које се треба фокусирати;
- Помоћ перспективним новооснованим предузећима да израсту у велика предузећа ако имају потенцијал;
- Стварање мини урбаних јединица у сваком атару села или између неколико села. Сврха је стварања руралних урбаних јединица за прерађивачку производну јединицу до финалног производа. Привредна комора Србије би имала задатак да их повезује са регионалним, националним и међународним тржиштима;

ОСНОВЕ ПРОГРАМА ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ, ШУМАРСТВО И ВОДОПРИВРЕДУ

Пољопривреда

- Повратак суверенитета државе Србије у производњи хране и коришћењу примарних природних ресурса (земљиште, шуме и воде);
- Хоризонтално повезивање и синхронизована функционална сарадња постојећих капацитета под јурисдикцијом Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде: Управа за пољопривредно земљиште, Управа за шуме, Дирекција за воде;
- Општа афирмација сектора пољопривреде (веће и правремене субвенције произвођачима; стимулативни кредити за набавку механизације; помоћ државе при откуп, складиштењу и пласману производа; сузбијање увозничког лобија; посебна подршка индивидуалним произвођачима у брдско-планинском региону);
- Забрана увоза или производње генетски модификоване хране;
- Забрана коришћења штетних адитива, емулгатора и осталих штетних хемисјских додатака храни која се производи у Србији;
- Успостављање националне, акредитоване лабораторије за контролу квалитета хране (посебно увозне);
- Оштра казнена политика за производњу и стављање у промет некавалитетних прехранбених производа;
- Контрола и оштра казнена политика за прекомерно коришћење инсектицида и пестицида, и недозвољено коришћење хормона раста и антибиотика;
- Стриктна контрола и заштита земљишних ресурса (забрана изградње на плодном земљишту, елиминација загађења, примена мелиоративних мера на заслањеном, киселом, збијеном и превлаженом земљишту);
- Забрана продаје земљишта страним грађанима и предузећима;
- Преиспитивање и ревизија уговора потписаних са Европском Унијом и земљама региона;
- Израда Стратегије и оперативних планова извоза финалних производа, уз редукцију извоза сировина (кукуруз, соја, пшеница у зрну, смрзнута малина);
- Изградња прерађивачких капацитета;

- Успостављање капацитета за производњу хране у складу са стандардима органске пољопривреде;
- Већи ангажман Пољопривредне саветодавне службе ради едукације и помоћи индивидуалним произвођачима;
- Израда Стратегије и оперативних планова очувања, ревитализације и обнове села;
- Синхронизовано коришћење обрадивог земљишта и шумских површина у брдско-планинском региону, применом концепта агро-шумарства.

Шумарство

- Повећање степена шумовитости до оптималне вредности од 41,4%, у складу са Просторним планом Републике Србије;
- Афирмација екосистемских услуга шума и промена доминантно профитне политике јавних предузећа у области шумарства (ЈП „Србијашуме“, ЈП „Војводинашуме“);
- Квалитетнија расадничарска производња са акцентом на аутохтоне врсте дрвећа;
- Превођење нискоквалитетних (изданачке) шуме у вредне (високе) шуме;
- Успостављање мреже шумских заштитних појасева на територији АП Војводине у циљу заштите (од еолске ерозије) великих ораничних површина, система канала Дунав-Тиса-Дунав, путне и железничке инфраструктуре (од снежних сметова), насеља и градова (од загађења), у циљу обнове биолошке разноврсности и формирања еколошких коридора;
- Забрана сече у зонама ризика појаве ерозије земљишта и бујичних поплава (брдско-планински регион), водоизвориштима и пределима изузетних природних вредности;
- Забрана извоза трупаца и императив снабдевања српске индустрије намештаја и финалних производа од дрвета;
- Обнова масовних акција пошумљавања кроз ревитализацију Покрета горана;
- Строга контрола и оштрија казнена политика за нелегалне сече;
- Ефикасна организација у области заштите шума од пожара, штеточина, ветроизвала и снегоизвала.

Водопривреда

- Заштита водних ресурса (површинских и подземних вода) ради одрживог водоснабдевања становништва, у складу са чињеницом да је Србија најсиромашнија земља региона по питању расположивости водних ресурса;
- Изградња система за пречишћавање отпадних вода (прерађује се свега 11% на територији РС, а Београд нема систем за пречишћавање);
- Забрана било које производно-индустријске активности која нови висок ризик од загађења водних ресурса;
- Забрана продаје и национализација продатих извора пијаћих вода;
- Забрана увођења страних инвеститора и корпорација у систем водоснабдевања становништва (изворишта, транспортни цевоводи и водоводна мрежа у урбаним срединама);
- Детаљан мониторинг квалитета површинских и подземних вода, са репрезентативном осматрачком мрежом (Републички хидрометеоролошки завод, Агенција за заштиту животне средине, лабораторије општинских водовода), са ажурираним и јавно доступним подацима;
- Стриктна примена Правилника о зонама санитарне заштите изворишта (водоакумулације, водозхавати на отвореним токовима, подземне воде);
- Заштита, одржавање и обнова инфраструктуре за одбрану од поплава на великим водотоковима (системи насипа, црпне станице, каналска мрежа, регулације, обалоутврде);
- Заштита, одржавање и обнова инфраструктуре за одбрану од бујичних поплава (системи преграда, регулације, биотехнички и биолошки радови);

- Израда потребних докумената (Стратегија борбе против ерозије земљишта и бујичних поплава; Карта ерозије Србије; Катастар бујица; Катастар изведених противерозионих радова);
- Израда планских докумената на нивоу локалних самоуправа (План за проглашење ерозионих подручја; Оперативни план одбране од бујичних поплава, у складу са Законом о водама);
- Израда комуналних система (општине и градови) за рану најаву поплава;
- Усмеравање свих средстава наплаћених према Закону о водама (накнаде за водно земљиште) на рачуне јавних преузећа ЈП „Србијаводе“, ЈП „Војводинаводе“ и ЈП „Београдводе“;
- Стриктна контрола и забрана градње на водном земљишту и зонама одбаране од поплава;
- Строга контрола локација за експлоатацију речног песка и шљунка.

ОСНОВЕ ПРОГРАМА ЗА ГРАЂЕВИНУ, УРБАНИЗАМ И САОБРАЋАЈ

Комплетан грађевинско-урбанистички сектор базиран је и постављен по начелима и интересима који су у супротности са интересима Републике Србије, а чији је реализатор и носилац штетног деловања био USAID са својим сарадницима и извршиоцима у редовима државне управе, разним институтима и агенцијама, као и државним органима. С тога, потребно је из основа извршити корените промене регулаторних оквира. Промене би сигурно обухватале промену кровног закона у грађевинској индустрији, као и свих законских и подзаконских аката, правилника, уредби и начела везаних за читав процес реализације задатих елемената којима се остварује интересу, општи и појединачни, на територији наше државе. Посебан осврт би требао обухватити грађевинско земљиште као необновљив ресурс наше заједнице. Неопходно је доношење просторног плана као стратешког документа високог ранга кроз који би се читави правци развоја регија и јасне инфраструктуре успостављене на рационалним економским параметрима, имајући у виду и очување и заштиту животне средине, вода, пољопривредног земљишта и фонда шума. Израда просторног плана као свеобухватне мултидисциплинарне доктрине тражила би укључење стручних кадрова из свих области струке и науке. Израдом и усвајањем просторног плана државе пратило би усаглашавање планова генералне регулације (ПГР), као и планова нижег нивоа везаних за локалне управе. Органи за спровођење и доношење свих планских докумената били би у оквиру републичког устројства организације као целине.

Садашњи Закон о планирању и изградњи био би одвојен на посебне законе као целине:

- Закон о планско-урбанистичкој документацији са начелима израде, контроле и доношења и усвајања. Дефинисала би се структура планске документације кроз ранг инфраструктуре и урбанистичких целина.
- Закон о пројектно-техничкој документацији са свим пратећим актима, контролама, ревизијама, усвајањем и потребним дозволама којима се одобрава реализација захтеваних пројеката од јавних интереса. Кроз израду и одобравање техничко-пројектантске документације била би испоштована техничко-технолошка процедура са свим потребним контролама.
- Закон о изградњи, којим би били обухваћени сви параметри задати кроз одобрену документацију у реализацији на терену. Дефинисана би била сва потребна извођачка документација са хијерархијом управљања реализације и документација приликом предаје захтева за употребу објекта. Кроз закон о изградњи били би дефинисани и сви технички правилници, атестна документација, системи осигурања, као и сви елементи заштите на раду и безбедности извршења, као и заштите околине. Пре улажења у реализацију задатог пројекта неопходна је израда синхрон планова околине и инфраструктуре. Такође је важно кроз тај закон обухватити и рад инспекцијских служби.

- Закон о грађевинском земљишту као кључни закон управљања тим ресурсом. Припремање и опремање инфраструктуром, начин финансирања те исте кроз доприносе или другим буџетским средствима. Кроз нови закон би требала бити поништена бесплатна конверзија претварања јавног (државног) земљишта у приватно чиме би спречили огроман одлив средстава од државе, локалне самоуправе у приватан посед. Потребно је кроз овај закон јасно дефинисати параметре легализације и тиме спречити урбанистички хаос, као и огроман одлив финансијских средстава од државе.
- Провера свих досадашњих пројеката од националног значаја;
- Измена Закона о легализацији бесправно изграђених објеката како би се коначно регулисала ова област у грађевинском сектору;
- Повећање безбедности на путевима побољшањем инфраструктуре и кроз систем образовања;

ОСНОВЕ ПРОГРАМА ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

- Повратак суверенитета у процесу заштите животне средине - Политика заштите треба да се спроводи на основу јасно дефинисаних српских националних интереса, без уплива глобалних иницијатива и агенди као што су Зелена агенда, Климатске промене, итд;
- Политика заштите животне средине треба да се спроводи у тесној вези са заштитом јавног здравља становништва Србије кроз сарадњу са Министарством здравља и Заводом за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“;
- Заштита животне средине и јавно здравље су предуслови опстанка, очувања, развоја и обнове заједнице, изнад било ког економског и финансијског интереса;
- Увођење детаљног - системског мониторинга елемената животне средине (ваздух, површинске воде, подземне воде, земљиште, шумски екосистеми, биодиверзитет);
- Мониторинг елемената животне средине треба да спроводе националне институције према прецизно дефинисаној методологији (Републички хидрометеоролошки завод, Агенција за заштиту животне средине, акредитоване лабораторије државних универзитета);
- Израда детаљног катастра загађивача (производни капацитети, енергетски систем, отпадне и фекалне воде, пољопривреда, насеља, физичка лица);
- Оснивање Фонда за заштиту животне средине на основу накнада које плаћају сви загађивачи;
- Санација око 4.000 нелегалних („дивљих“) депонија комуналног отпада;
- Успостављање регионалних хигијенских депонија комуналног отпада, уз примену рециклаже и поновне употребе погодних материјала;
- Детаљна евиденција, мониторинг и анализа стања историјских и активних депонија рудничког отпада;
- Формирање инспекцијске службе са већим бројем инспектора, ширим овлашћењима и знатно оштрија казнена политика за кршење закона и правилника;
- Израда оперативних планова рестаурације шума, ремедијације земљишта, ревитализације водотокова и обнове биолошке разноврсности;
- Детаљан мониторинг стања екосистема и вредновање екосистемских услуга (утицај на превенцију поплава и ерозију земљишта, мобилност загађења, очување плодности земљишта, хармоничан однос урбаних система и природног окружења);
- Повећање површине заштићених подручја (Национални паркови, Паркови природе, Специјални резервати природе, Строги резервати природе, Предела изузетних одлика) са садашњих 6,7 одсто националне територије, на око 14 одсто;
- Забрана експлоатације природних ресурса у заштићеним подручјима у комерцијалне сврхе (сеча шуме у националним парковима и парковима природе, експлоатација камена и минералних ресурса);

- Системско регулисање области рециклаже отпада и стимулисање ефикасног искоришћавања отпада сваке врсте како би се додатно заштитила животна средина у Србији.

ОСНОВЕ РЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈЕ У ЕНЕРГЕТСКОМ СЕКТОРУ

Максимална пажња, кроз повратак ангажовања најстручнијих људи из свих сфера науке, биће посвећена **ефикасности** сваког пројекта који мора бити у служби општег, а не приватног или страног интереса. Приоритет ће бити улагање у најсавременије технологије, попут нељудске интелигенције, као и оних из домена очувања и унапређења животне средине.

Електроенергетски сектор

Циљеви су настали на основу детаљних прорачуна потреба Србије за електричном енергијом, затим, расположивих залиха угља без резерви на подручју јужне српске покрајине Косово и Метохија, искоришћавања потенцијала из свих обновљивих извора енергије, а све у циљу максимално могуће самодвољности и ресуверенизације. Суштина концепта је у синхроним активностима изградње нових капацитета и гашења старих-неефикасних и еколошки неприхватљивих. Пројектни циљеви после 2050. године укључују и залихе лигнита са простора српског Косова и Метохије, али и евентуалну могућност изградње нуклеарних електрана:

- **Одмах донети одлуку о изградњи једног или два нова високо ефикасна термо агрегата укупне инсталисане снаге 650-700 MW.** Постоје два техничка решења за изградњу овог неопходног капацитета. Прво је да то буде трећи агрегат у ТЕНТ БЗ инсталисане снаге 650 MW, а друго да то буду два термо агрегата у новој електрани „Колубара Б” инсталисане снаге по 350 MW сваки. Одлуку о једној од опција треба донети на основу претходне студије оправданости чију израду треба почети одмах. По усвајању одлуке треба наставити израду потребне техничке документације и обезбеђивање финансирања. Овај агрегат или агрегате треба пустити у погон најкасније до краја 2030. године. Иако је актуелна власт то најалост урадила, не треба искључити са мреже ниједан стари термо агрегат. Тек након пуштања у рад новог/нових базних термо капацитета треба да почне сукцесивно искључивање прве групе термо агрегата коју чине ТЕ „Колубара”, ТЕ „Морава” и ТЕ „Костолац А”, укупне снаге на прагу преноса од 605 MW. Тај процес би требало завршити закључно са 2031. годином. Тиме би први део процеса неопходне енергетске обнове, у којој се врши замена најстаријих и најнеефикаснијих термо агрегата новим термо агрегатом или агрегатима приближног укупног капацитета, али енергетски много ефикаснијем и еколошки прихватљивијем био завршен. С обзиром на чињеницу да је Србија у, такозваној, економској транзицији по моделу неолибералних економиста остала без сопствене енергомашинградње, сарадња са компанијама из пријатељских земаља, попут оних из Руске Федерације на пословима изградње ове неопходне термоелектране која би била изграђена у оквиру термоелектране „Никола Тесла” од 650 MW или у оквиру термоелектране „Колубара Б” од 2x350 MW била би за Србију од изузетне користи. Такође, обезбеђивање средстава за ове пројекте једана су од опција за дугорочну сарадњу са РФ.
- **Најкасније до краја 2026. године треба направити динамички план изградње 2.200 MW у ветроелектранама и 2.000 MW у соларним електранама и одмах приступити тражењу погодних локација и изради потребне техничке документације.** Овде се не ради о независним производним објектима у приватном власништву, **него о електранама које треба да буду у власништву државног ЕПС-а.** У складу са тим планом треба дефинисати динамику гашења преосталих старих термо агрегата у ТЕНТ А укупне инсталисане снаге 1.622 MW. Изградњом и пуштањем у погон свих електрана и искључивањем са мреже шест агрегата ТЕНТ А треба да буде завршен други део неопходне енергетске обнове. Овај процес замене старих производних јединица на угљ, новим електранама које користе

обновљиве изворе енергије, треба спровести у периоду од 2031. до 2040. године. Подразумева се, искључивање агрегата ТЕНТ А мора бити потпуно усклађено са динамиком прикључивања соларних електрана и ветроелектрана на електроенергетски систем. Усклађеност значи да након изградње и пуштања у погон око 550 MW из ОИЕ (најбоље у пропорцији 300 MW у ветроелектранама и 250 MW у соларним електранама) може да се приступи искључивању агрегата ТЕНТ А1, а након изградње и прикључења још толико капацитета у ОИЕ и искључењу ТЕНТ А2. Након изградње, пуштања у погон и годину дана рада сваких наредних 750 MW из ОИЕ у сличној пропорцији, може се приступити искључивању једног од преосталих агрегата ТЕНТ А3 до А6.

- **Неопходно је изградити реверзибилне хидроелектране укупног капацитета пумпања од 1.050 MW и укупне енергетске запремине акумулационог базена од 550 GWh.** Такве енергетске карактеристике нових РХЕ (без РХЕ „Бајина Башта“) неопходне су да би се током целе године обезбедило потребно пумпање и генерисање у условима постојања и рада свих садашњих хидроелектрана, затим око 2.800 MW у ТЕ „Костолац“ Б1-Б3 и ТЕНТ Б1-Б3 (или ТЕНТ Б1-Б2 и Колубара Б), 2.200 MW у ветроелектранама и 2.000 MW у соларним електранама. Приоритетно је и треба планирати да РХЕ „Бистрица“ уђе у погон до краја 2031. године и то са 4x175 MW и највећим енергетским садржајем акумулације који је технички могућ. Пошто то неће бити довољно за дневно и сезонско балансирање ветро и соларних електрана, у периоду од 2025. до 2031. године, треба интензивно анализирати могуће локације за изградњу још једне или више реверзибилних хидроелектрана укупне снаге пумпања од најмање 2x175 MW и енергетске запремине акумулационог базена такве да заједно са РХЕ „Бистрица“ обезбеде укупно 550 GWh. Те РХЕ не би морале да уђу у погон пре 2036. године пошто је реално очекивати да ће највећи део горе поменутог капацитета у ветроелектранама и соларним електранама бити прикључен на систем у периоду од 2036. до 2040. године. Потребан енергетски капацитет у РХЕ могао би се обезбедити изградњом РХЕ „Ђердап 3“. Према досадашњим анализама, ова РХЕ могла би да обезбеди акумулациони базен капацитета од преко 480 GWh. Међутим, изградња овог енергетског објекта условљена је прављењем међународног споразума са Румунијом. Друга могућност за обезбеђивање потребног капацитета у реверзибилним хидроелектранама у Србији јесте изградња хидро система Лим-Западна Морава. Ову могућност треба детаљно анализирати и по својим инвестиционим трошковима, енергетским, економским и еколошким ефектима упоредити је са изградњом РХЕ „Ђердап 3“. Изградњи одабраног решења треба приступити већ 2031. године и завршити га у периоду између 2036. и 2040. године.

НАПОМЕНА: У хидролошки просечној години и при бруто потрошњи од око 35.000 GWh са горе наведеним производним капацитетима увоз електричне енергије не би био потребан током целе године, а у систему би постојала резерва од 620 MW чак и при вршном годишњем оптерећењу. Производни капацитети наведене структуре били би довољни да покрију потребе потрошача у Србији и у врло сушној години са 90% вероватноће појаве дотока, једино би при томе резерва у систему била смањена. У случају појаве још мањих дотока, што се дешава једном у 10 година, био би потребан сасвим мали увоз електричне енергије, што представља разуман и сасвим прихватљив ризик. И то би било довољно за осигурање енергетске безбедности и самодовољности Србије у електроенергетском сектору до 2050. године.

- Обезбеђивање енергетског суверенитета и после 2050. године. **Само ако не обезбедимо доступност српских ресурса, превасходно лигнита, из јужне српске покрајине Косово и Метохија, а имајући у виду реализацију свих горепомнутих пројеката, до 2035. године неопходно је почети припреме за изградњу нуклеарне електране инсталисане снаге око 3.000 MW, односно 6 (шест) нуклеарних реактора снаге 500 MW сваки.** На тај начин би била обезбеђена базна енергија у електроенергетском систему и након 2050. године.

Требало би планирати да прва два од ових шест агрегата уђу у погон до краја 2050. године, два 2055. године, а последња два 2060. године. Са истом динамиком треба планирати и излазак из погона преосталих термо агрегата: прво ТЕНТ Б1 и Б2 до краја 2051. године, потом ТЕ Костолац Б1 и Б2 до краја 2056. године и на крају ТЕ Костолац Б3 и ТЕНТ Б3 до краја 2061. године. Тиме би наша енергетска обнова била завршена, а уз добро одржавање и правовремену замену капацитета ОИЕ, српска енергетска безбедност и сувереност би били осигурани бар до краја овог века. Као што смо већ поменули, овај сектор електроенергетике био би, такође, плодотворан за сарадњу са Руском Федерацијом и компанијом Росатом.

- Србији је потребно знање и технологија највеће руске и светске компаније из сектора нуклеарне енергије Росатом. Нарочито ако се има у виду да је Србија због мораторијума на нуклеарну енергију, који је недавно укинут, изгубила научну заједницу, изузев појединаца који могу да буду спона са руским стручњацима;
- Увођење нуклеарне енергије и значаја и мера енергетске ефикасности у образовни систем почев од средњих стручних школа;
- Редифинисање свих уговора и споразума из области тржишта електричне енергије и природног гаса које је урађено по неолибералном моделу ЕУ. У фокус српског тржишта ставити Електропривреду Србије чији примарни циљ поново треба да буде обезбеђивање електричне енергије за потребе свих грађана и привреде по економски оправданим ценама, а не ценама са тржишта ЕУ;
- Редифинисање тарифних система за продају електричне енергије, природног гаса, као и методологије за израчунавање цена топлотне енергије.
- Обнова високонапонске, средње напонске и нисконапонске мреже. Наиме, неодговорним руковођењем, високонапонска мрежа ради у изузетно тешким-пренапрегнутим условима, док је нисконапонска мрежа поддимензионисана и стара;
- Од изузетне важности је и просечна цена електричне енергије која треба да проистекне из основног задатка ЕПС-а да обезбеђује електричну енергију свим потрошачима у Србији по минималним ценама. Тај задатак може трајно да се испуњава једино ако се просечна цена електричне енергије на домаћем тржишту држи на економски оправданом нивоу.
- Правни оквир, сектор нафте и природног гаса, енергетска ефикасност и системи даљинског грејања
- Захваљујући уштедама које ће бити направљене домаћинским односом према енергетском сектору, а како би се значајно побољшала животна средина у свим градовима који немају развијен систем даљинског грејања, одмах приступити пројектовању и уговарању гасификације градских и приградских подручја у којима се за загревање домаћинстава користе чврсти угљоводоници и дрва. То је још један енергетски сектор који би се у Србији могао развијати уз помоћ компанија из Руске Федерације.
- Покретање свеобухватног процеса за значајно повећање енергетске ефикасности у зградарству, тако да се значајно смањи специфична потрошња енергије по метру квадратном загреване/хлађене површине, а самим тим и загађења животне средине.
- Стимулисањем изградње погона за производњу изолационих материјала у Србији, као и опреме која значајно повећава енергетску ефикасност, приватна иницијатива уз помоћ државе, домаће струке и науке, значајно смањити увозну зависност Србије.
- Системи даљинског грејања, којих има више од 60 у Србији, највише су запостављени у целом енергетском сектору, због чега ће им бити посвећена значајна пажња стручних и компетентних људи из свих области науке. Као један од стубова стабилности електроенергетског сектора, они ће проћи кроз темељну реконструкцију и оптимизацију рада, јер генеришу изузетно велике нерационалности и неефикасности како у процесима производње топлотне енергије, а још више у њеној дистрибуцији. Овај сектор енергетике, иако у збиру има око 5.000 MW инсталираних капацитета, од чега је 2.890 MW у Београду, потпуно је препуштен политичком кадровоњу и намиривању страначких апетита, због чега је један од стецишта корупције. Запостављајући чак и основне делатности,

производњу и дистрибуцију топлотне енергије, највећи број топлана у Србији, изузев највећих, готово да не познаје нове технологије и системе за оптимизацију трошкова производње топлотне енергије, иако ослоњени на коришћење увозних енергената. Дистрибуција топлотне енергије, као рак рана овог сектора, генерише незамисливе губитке који се, за само једну грејну сезону од 180 дана, мере милијардама динара. Примера ради, губици у топловодној мрежи (цурење) само у Београду и Новом Саду (без осталих 58 градова и општина) прелазе милион кубних метара хемијски припремљене, омекшане и загрејане воде за једну грејну сезону;

- Обавезан наставак изградње нафтовода који би спојио рафинерије нафте НИС-Газпромнефта са Мађарском и даље нафтоводом „Дружба“, како би Србија могла да увози руску нафту типа „Урал“ и друге које одговарају рафинеријским капацитетима. Наиме, то би значајно смањило уцењивачки потенцијал земаља Запада, које су условиле НИС Газпромнефт увозом нафте која није руског порекла (тренутно се увози ирачка нафта из налазишта „Киркук“). Једини правац снабдевања сировом нафтом Србије је преко Јадранског нафтовода „ЈАНАФ“ који је у власништву Хрватске, што Србију чини енергетски небезбедном. Уговор са ЈАНАФ је дефинисан до краја 2026. године Напомињемо, Газпромнефт је уложио велика средства у модернизацију рафинеријских капацитета нафте и значајан и стабилан је партнер Србије на велику обострану корист;
- Уколико би „Газпром“ размотрио и операционализовао повећање капацитета за снабдевање природним гасом делова Европе преко гасовода „Турски ток“, Србија би била спремна да се укључи и на сваки могући начин, па и безбедносно, омогући реализацију овог пројекта;
- Учешће у евентуалним пројектима који би подразумевали значајно повећање складишних капацитета природног гаса на територији Србије који би служио за снабдевање Србије, али и европских земаља у пиковима потрошње, када је природни гас има највишу цену. Дефицити у енергији и енергоносителјима европских земаља сваке године биће све већи, па ће европско тржиште бити гладно енергије, нарочито због спровођења научно неутемељене „Зелене агенде“;
- Иако је Србија у великој мери зависна од увоза нафте и природног гаса, у сарадњи са Руском Федерацијом која је стабилни и поуздан партнер Србији, успоставити најефикасније начине искоришћавања увозних енергоноситеља у сваком сегменту енергетике. Синхронизација рада електроенергетског сектора, затим, сектора природног гаса и сектора за производњу топлотне и расхладне енергије;
- Приоритет Србије ће бити и увоз енергоноситеља са најнижом могућом ценом, а не „демократских“ енергената који не долазе из Руске Федерације, како се неефикасност не би преливала на цене роба и услуга коју плаћају грађани и како се српска привреда не би оптерећивала високим ценама инпута;
- Имајући у виду да су, поред земаља глобалног Југа и Истока, а сада и САД, као и највеће западне финансијске институције, одбациле научно неутемељену „Зелену агенду“ и забрану улагања у пројекте који предвиђају коришћење угљоводоника, остваривање оптималног концепта развоја српске енергетике сада ће бити лакше и ефикасније. Србија треба да следи сопствени интерес у улагању кроз све пројекте, не само оне који се базирају на тзв. обновљивим изворима енергије. С тога, права мера је баланс у коришћењу свих решења и технологија, што је интерес Србије;
- Редифинисање свих закона из области енергетике и рударства један је од приоритета, како би се у потпуности повратио суверенитет над сопственим ресурсима и имовином;
- Апсолутни повратак струке и инжењера у систем одлучивања о енергетском сектору Србије, а не банкара из међународних финансијских институција;
- Будућност Србије је у обимној и узајамно корисној сарадњи са пријатељским земљама, као што је то случај са НИС, затим ЕПС кроз ревитализацију и обнову појединих хидроелектрана са компанијама уз Русије и других пријатељских земаља.

НАПОМЕНА: У овом документу наведени су само најважнији елементи развоја енергетике Србије, они који би нам дугорочно обезбедили енергетску безбедност, стабилност, развој и максимално могућу самодовољност и сувереност.

ДРУШТВЕНО ПОЛИТИЧКА И ОДБРАМБЕНА НАЧЕЛА РЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈЕ
РЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈА – ДИГИТАЛНА, ИДЕОЛОШКА, ИНФОРМАЦИОНО-МЕДИЈСКА, ИНФОРМАЦИОНО-ТЕХНИЧКА, КОГНИТИВНА И СУВЕРЕНИТЕТ ПОДАТАКА

Дигитални суверенитет

- Успостављање контроле над националном инфраструктуром Интернета (и ИТКМ – Информационо техничка комуникациона мрежа) у целини;
- Оснивање посебног органа у државном апарату (Управа или Регулаторно тело или Министарство итд.) за контролу ИТКМ.
- Забрана страног власништва над елементима и у сфери ИКТМ;
- Заокруживање суверености српске дигиталне сфере: реконфигурација Интернет саобраћаја, стварање „гејтова“ – тачака протока саобраћаја, одређеног броја DNS (Domain Name Server) сервера преко којих би се контролисао саобраћај;
- Успостављање државне контроле трафика кроз обавезно инсталирање DPI (Deep Packet Inspection) опреме на овим серверима - дубинске провере и филтрирања пакета у интернет саобраћају;

Идеолошки суверенитет

- **Усвајање Декларације о традиционалним вредностима:** породица, деца, потомство, јединство и солидарност генерација, поштовање рада, смисла живота и заједнице, итд. (Као основа може се узети Одлука Бр. 809. Председника Руске Федерације о традиционалним вредностима);
- **Законска забрана „деструктивних покрета и идеологија“** и у реалности и у сфери Интернета – нацизам, фашизам, екстремни либерализам, екстремни комунизам, екстремни индивидуализам, идеологије себичности, групе самоубистава, групе „Колумбајн“ (пуцњава по школама), „чајлд фри“ (немање деце као идеологија себичности), „чајлд хејт“ (мржња према деци и породици), итд.;

Информационо – медијски суверенитет

- **Доношење закона о „страним агентима“ у информационо – медијској сфери;**
- У надлежност посебног државног органа за контролу ИТКМ доделити евиденцију „страних агената“ у сфери Средствава Масовних Информација (СМИ) – ТВ, радио, штампа итд;
- Законски прописати обавезу регистровања у статусу СМИ свих емитера информација који имају преко 10.000 потписника и претплатника (блогери, влогери, поткаст канали итд.) уз обавезу пријаве „главног и ОДГОВОРНОГ уредника“ који би пред државом и друштвом био кривично и материјално одговоран за садржаје који се емитују и да они буду у складу са Декларацијом о традиционалним вредностима друштва и државе;
- Законски забранити рекламирање или додатно опорезовати рекламирање за домаће привредне субјекте, преко СМИ „страних агената“;

Информационо – технички суверенитет

- Сви сервери и друга техничка опрема ИТКМ, (функционално, наравно) морају бити на територији Републике Србије;
- Сва опрема мора бити у власништву домаћих правних лица која подлежу одговорности пред домаћим судовима;
- Сви подаци српских држављана (функционално, наравно) морају се складиштити и чувати на опреми у власништву домаћих правних лица;

- Увођење реда и евиденције уз државни надзор од стране државног регулаторног органа, у телефонске бројеве, SIM картице, IP адресе итд. (Због данас још минорног али у будућности врло опасног тренда телефонских превара путем „социјалног инжењеринга“);
- Законски обавезати власнике страних платформи на отварање представништава и домаћих правних лица која би била одговорна пред домаћим државним регулаторним телом;

Когнитивни (ментални) суверенитет

- У складу са Декларацијом о традиционалним вредностима друштва и државе, посебном државном регулаторном органу поверити контролу емитовања идеолошких садржаја;
- По могућству, као „инвестицију од посебног националног значаја“ инвестирати у креирање националних друштвених мрежа и платформи;
- Посебна контрола „страних агената“ на предмет емитовања идеолошких садржаја који су у супротности са Декларацијом (мемови, поруке, статуси, рекламе у форми клипова итд.);
- По могућству законско регулисање не само „страних агената“ у сфери СМИ већ и „страних агената утицаја“ (јавних личности, „опинион лидера“, „тренд сетера“ итд.);

Суверенитет података

- Законски регулисати (донети Закон) ПОДАТКЕ. Подаци су „нафта XXI века“ то јест у будућности један од најважнијих ако не и најважнији ресурс;
- Законски класификовати податке: лични, кориснички, персонализовани, деперсонализовани, понашањски (бихевиорални) и прописати начин сакупљања, складиштења, чувања, класификације, персонализовања, шифровања, приступа, коришћења, брисања итд.;
- Законски регулисати власништво над подацима српских држављана. Класификовати податке и регулисати власништво: шта су приватно власништво, шта државно, а шта је слободно;
- Законски прописати начин сакупљања, складиштења, чувања, класификације, персонализовања, шифровања, приступа, коришћења, брисања итд. података српских држављана (функционално наравно);
- Законски прописати да се подаци српских држављана имају чувати на серверима на домаћој територији и који су у власништву домаћих правних лица;
- Посебно законски регулисати „право на заборав“ и право на брисање података;

СТРАТЕГИЈСКИ ЦИЉЕВИ ОДБРАМБЕНЕ ПОЛИТИКЕ

Косово и Метохија

- Простор КиМ је по Уставу РС саставни део Србије под привременом војном окупацијом НАТО те се ово може сматрати продужетком војне агресије НАТО на Србију;
- Обновити (подићи) тужбу против земаља НАТО због злочина против човечности због нелегалне агресије, а противно одлуци СБ УН;
- Припремити војно-полицијске снаге за повратак на КиМ у складу са Резолуцијом СБ 1244;
- Бриселске споразуме као вануставна акта који нису прошли скупштинску процедуру прогласити неуставним, неприхватљивим и неважећим;
- У ову категорију укључити и остале међународне споразуме везане за простор КиМ који су у супротности са резолуцијом 1244 СБ УН и Уставом Србије;
- Испоштовати резолуције СБ УН 1106, 1199 и 1203 које третирају све цивилно-полицијске и војне организације, као и самопроглашени полицијско управни апарат тзв. Косова, терористичким организацијама;
- Суспензија свих уговора потписаних од стране представника РС у претходним сазивима са НАТО, као што је ИПАП, СОФА и други споразуми, јер су штетни по прокламовану војну неутралност РС;

- Раздвојити учешће српске војске у мирнодопским операцијама под окриљем УН од изнуђеног учешћа у заједничким борбеним активностима других земаља и војно-политичких савеза;
- Вежбе са свим војним савезима изводити само у домену безбедности који је регулисан у стратегији националне одбране РС;

Српска војска

- Предложити промену назива Војска Србије у Српска војска;
- Српску војску, кадровски и формацијски реорганизовати на темељу славне српске традиције, те формирати три Армије и у њиховим саставима одговарајући број мањих формација, по угледу на оне које су показале успехе у Великом рату. Тим чином би се уједно напустили НАТО стандарди које су прихватиле претходне власти без скупштинске процедуре;
- Увести обавезно служење војног рока и добровољног за жене;
- Нова ратна организација српске војске треба да буде устројена на принципу активне и опште резерве која је обухваћена општом мобилизацијом;
- Школство у српској војсци образовати и интегрисати са универзитетском наставом у мери стварања старешинског кадра који морају психофизички и морално одговарати условима извођења мирнодопских и ратних задатака;
- Вратити предвојничку обуку у средње школе и предмет одбрана и заштита;
- У постојећим индустријским капацитетима, у наменском делу производње обезбедити развој и израду борбених система који су неопходни за одбрамбену политику државе;
- Набавку савремених борбених система које не може произвести домаћа наменска индустрија, обављати и ускладити са будућим савезницима, чији би политички и војни циљеви у будућем оружаном сукобу били идентични са политиком и војним циљевима РС;
- Извршити нови стратегијски развој српске војске на територији РС;
- Извршити припрему и уређење територије за одбрану у складу са новим стратегијским развојем српске војске;
- Постојеће организације (СРВС, удружење генерала и адмирала, удружења ратних ветерана ослободилачких ратова и др.) развијати и ангажовати у процесу образовања, васпитања и оспособљавања становништва у широком фронту свенародног отпора непријатељу;
- Оружане снаге РС обучавати и оспособљавати за одбрану и заштиту комплетног српског националног корпуса;

РЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈА КРОЗ ПРОГРАМ ОБРАЗОВНЕ ПОЛИТИКЕ

Повратак суверенитета државе Србије у процесу образовања (и васпитања)

- Образовна политика има за циљ патриотско васпитање и квалитетно образовање доступно што ширем кругу корисника, почевши од обавезног основног образовања. Средње образовање треба да буде доминантно стручно, а потом опште-образовно, уметничко итд. Високо образовање које има подршку државе треба да буде само за најбоље средњешколце. У државним институцијама могу да раде само дипломци са државних универзитета;
- Елиминација вектора утицаја на васпитно-образовни процес (НВО, међународне организације, инострани универзитети, пројектни аранжмани, прописи ЕУ...), кроз евидентирање канала утицаја на процесе и институције система, анализу и филтрирање ових садржаја и политика;
- Значајно увећати финансијска издвајања ради побољшања материјалног положаја свих видова школства, посебно личних доходака васпитача, учитеља, наставника и професора;
- Вратити дигиталне податке о школском систему у базе података на територији РС;

- Елиминација свих форми LGBTQQ+ и џендер уплива у образовни систем (посебно предшколске установе, основне и средње школе);
- Предшколске установе: план и програм који свако дете мора савладати како би се оспособило за основну школу. Развијати код деце позитивне вредности, подржавати њихов индивидуални развој уз испуњавање постављених циљева. Развијати љубав према родитељима, друговима, породици, Србији, поштовању старијих, чувању природе, чистоћи, пристојности, поштењу и другим друштвено пожељним вредностима;
- Основне и средње школе: елиминација страних и приватних издавачких кућа када је у питању уџбеничка литература;
- Установити законски оквир за доминантан статус државног Завода за уџбенике и наставна средства;
- Одабир најбољих домаћих аутора за писање уџбеника, на основу конкурса, са одговарајућом финансијском накнадом;
- Унификација уџбеника, у складу са образовним профилем, где год је то могуће (нпр. један уџбеник математике или српског језика, за гимназије, на читавој територији РС);
- Посебна пажња уџбеницима националне историје, географије, српског језика;
- Коришћење ћириличног писма за уџбенике;
- Изградња квалитетне инфраструктуре (тоалети, игралишта, дворане и отворена игралишта за физичко васпитање, превоз ђака пешака);
- Вратити у већој мери руски језик у образовни процес;
- Високо образовање: рационализација мреже државних факултета према реалним потребама друштва, уз стриктно испуњавање услова за акредитацију;
- Одустајање од Болоњског процеса (одбацити Болоњску декларацију, а задржати корисне моделе међууниверзитетске сарадње са појединим европским универзитетима, унапредити сарадњу са земљама БРИКСА и АСЕАН);
- Већи степен подршке за Универзитет у Приштини са седиштем у Косовској Митровици, ради опстанка српског народа на привремено окупираној територији Косова и Метохије (бесплатно студирање, стимулације за професоре, опремање лабораторија, квалитетна инфраструктура...);
- Прецизнији критеријуми за избор у звања наставника (централизација процеса преко Министарства просвете, у складу са реалним потребама и материјалним могућностима друштва), у складу са високо постављеним критеријумима квалитета;
- Строга контрола квалитета рада и услова за акредитацију универзитета и факултета;
- Провера веродостојности диплома са приватних универзитета;
- Повратак имовине Универзитета у Београду, одузете после Другог светског рата, посебно фондова и задужбина;
- Креирање етичке матрице да сваки наставник (посебно универзитетски професори) није сврха себи самом већ развијање свести о императиву делања ради бољитка народа и државе.

ЗАКОНОДАВСТВО, СУДСТВО И ПРАВА ГРАЂАНА

- Кривично гоњење без изузетка свих носилаца државних функција на свим нивоима власти и свих запослених у јавном сектору који су прекршили закон, као и провера њиховог материјално-имовинског стања и у оквиру њиховог окружења;
- Ослобађање од утицаја странаца и НВО;
- Промене у правосуђу које ће га учинити суштински независним, али не одметнутим од државног система;
- Покренути тужилаштво да ради свој посао;
- Покренути Уставни суд да ради свој посао;
- Вратити истрагу у руке суда;
- Скратити трајање судских поступака ефикаснијом организацијом;
- Кроз правосуђе искоренити корупцију у друштву;

- Спречити страначко подривање независности судова и тужилаштава;
- Судска контрола стечених богатстава функционера и одузимање незаконито стечене имовине у корист државе;
- Увођење смртне казне за најтежа кривична дела;
- Укидање мораторијума и законски уређена либерализација права поседовања и ношења личног наоружања;
- Законска дозвола одбране приватне имовине и употребом оружја у случају напада на исту;
- Реформа Полиције и законских регулатива у циљу повећања ефикасности и враћање позорника у полицији;
- Промена закона о раду и повећање права радника уз увођење веће личне кривичне одговорности послодаваца;
- Законско регулисање културних садржаја у смислу заштите државе, народа и традиције;
- Укидање приватних јавних извршитеља и провера свих извршења, уз кривичну одговорност извршитеља уколико се утврде неправилности, те враћање извршног поступка у руке суда;
- Закон о страним агентима који регулише рад невладиног сектора и који прописује одговорност организација и појединаца чији су ставови супротни виталним националним и државним интересима Републике Србије;
- Вратити поверења друштва у правосуђе, кроз сарадњу са грађанима и уважавањем њихових примедби и захтева.

ЗДРАВСТВЕНА ПОЛИТИКА: ДОБРО ЗДРАВЉЕ И БЛАГОСТАЊЕ ЗА СВЕ СТАНОВНИКЕ СРБИЈЕ И ПОВЕЋАЊЕ НАТАЛИТЕТА

Здравље није само одсуство болести и слабости, већ свеобухватно стање физичке, менталне и социјалне добробити. Да бисмо остварили праведну здравствену и социјалну заштиту појединца и породице, залажемо се за:

- Неприкосновено право на здравље сваког појединца;
- Правно и природно заснованој регулативи (закони и правилници) и легислативи (институције укључене у систем здравствене заштите);
- Право на здравље, заштита и поштовање појединца и породице, ослобођени интереса политичких и других монополних група;
- Посебан програм заштите трудница, деце и омладине;
- Поштовање потреба лица са посебним потребама;
- Брига о радно способном становништву;
- Обезбеђивање здраве животне и радне околине (чиста вода, природна храна, чист ваздух);
- Повратак водеће улоге домовима здравља у очувању здравља и побољшању квалитета живота;
- Рационализација рада болница, медицинских и клиничких центара;
- Израда стратегије развоја здравственог система заснована на релевантним подацима и статистичким закључцима;
- Стратегију развоја здравственог система раде искључиво државне, домаће, институције уз строгу заштиту података;
- Максимална заштита трудница и подизање статуса трудница у друштву;
- Стимулисање рађања низом економских и друштвених мера;
- Олакшице за набавку опреме за труднице, породиље и децу;
- Укидање абортуса;
- Заштита деце без родитељског старања;
- Специјални програми за усвајање деце у Србији и драстично поштравање усвајања деце од стране странаца и одвођење деце из Србије;

- Укидање обавезне вакцинације, едукација и обезбеђивање вакцинације по моделу добровољности.
Ове циљеве можемо да остваримо ако је:
- Министарство здравља ван утицаја било које политичке странке - у служби народа, не политичке партије;
- Министар здравља особа од ауторитета, која својим угледом и стручношћу стоји иза сопственог рада и рада министарства;
- Постигнут висок степен одговорности свих запослених у министарству и изграђена свест да су у служби појединца, породице и народа;
- Омогућен повратак угледа у друштву свих здравствених радника на основу изградње достојанства које проистиче из високо стручног образовања и професионалног односа, који омогућавају, пре свега, материјалну независност;
- Омогућено укључивање приватног сектора у здравствену заштиту становништва на свим нивоима путем равноправног учешћа у рефундирању трошкова преко РФЗО;
- Обезбеђено да средства намењена здравственом фонду не смеју да се троше у друге сврхе;
- Јавна доступност података о сваком „здравственом“ динару;
- Омогућена рационализација запошљавања и текућих трошкова одржавања здравствених установа;
- Обезбеђено јачање здравствене заштите у мањим срединама: обнова сеоских амбуланти;
- Успостављена обнова праксе систематских прегледа одређених циљних старосних и професионалних група;
- На основу добијених података успостављена анализа здравственог стања становништва, која је основа за будуће планирање здравствене заштите;
- Успостављена строга заштита података појединца и група; подаци се чувају у оквиру домаћих релевантних установа;
- Институт за јавно здравље, заводи за заштиту здравља, медицински образовни системи ван утицаја дневне политике и политичких странака;
- Дефинисана рационализација дијагностичких и терапијских процедура увођењем нових признатих, јефтинијих метода и поступака у оквиру традиционалне/комплементарне/алтернативне медицине;
- Урађено мапирање, формирање базе података о природним начинима исцељивања, чија успешност има вишевековну потврду;
- Успостављена заштита лековитих биљних врста (од 10.000 признатих лековитих биљака, подручје Србије је станиште за чак 7.000), лековитих бања и посебних енергетских места;
- Решење бројних дилема, наметнутих невероватно брзим развојем технике и технологије последњих деценија: сурогат материнство, абортус, еутаназија, трансплантација, манипулација геномом, трансхуманизам, обавезна вакцинација и било која принуда која угрожава достојанство и интегритет појединца, породице и народа, тражиће се у Божијим и природним законима.

НАЦИОНАЛНА ПИТАЊА И ИСТОРИЈА

- Давање држављанства свим Србима где год живели;
- Суштинско преоријентисање државе на ћирилицу и опорезивање латинице у привреди, а забрана латинице у државним структурама;
- Историјско освешћење Србије кроз укидања институција које су заоставштина СФРЈ, уклањање симбола с јавних места, промене назива улица, тргова и топонима и враћање придева „српски” у јавним институцијама (примери: српска војска, српска радио телевизија, српски фудбалски савез и тд.);
- Увођење истицања заставе Републике Србије на свим јавним објектима трајно, а на приватним објектима када су државни празници;

- Преиспитивање рада САНУ и његовог финансирања од стране државе;
- Враћање комплетне имовине СПЦ;
- Укидање суспензије о обавезном служењу војног рока и побољшање материјалног и друштвеног положаја војске и њених припадника;

ДРЖАВНО УРЕЂЕЊЕ И ИЗБОРИ

- Увођење независних државних инспекција за све области;
- Уједначавање развоја свих општина;
- Увођење институције референдума грађана о питањима од јавног и државног интереса и значаја;
- Промена изборних закона у правцу максималне јавности и отворености изборног процеса, равноправности медијске заступљености и разбијања партократије;
- Укидање аутономних покрајина и ефикасна децентрализација државе;
- Јачање безбедности државе уз затирање утицаја иностраних елемената на сувереност Републике Србије;
- Успостављање електронских апликација домаће израде у целокупном државном систему;
- Провера свих тајних уговора државе и страног фактора;
- У сектору државне управе и локалне самоуправе искорењивање утицаја НВО организација;
- Ревизија свих закона и свих аката који су израђени и усвојени под утицајем НВО организација и корпорација;
- Ревизија рада свих државних службеника, директора, руководиоца – сарадника НВО организација и корпорација.

ПРОГРАМ ЗА КУЛТУРУ

Српска култура је контактна култура, која подједнако упија и са Запада и са Истока, а чији базични идентитет је светосавље, који представља духовну основу на којој српска култура поседује оригинални идентитет, а на чију основу се западни и источни утицаји само надograђују. Српска култура је неодвојива од источно-хришћанске мисли, као и од Косовског завета. Србија је малољудна држава са белом куглом, одбрана њеног народа мора бити очување српског духа, који је неодвојив од аутентичне српске културе. И поред чињенице да је Србија секуларна држава, неопходно је чвршће јединство Цркве и Државе, као на примеру, такође, секуларне Русије. Посебно се ово приближавање мора остварити на духовном и образовном плану. Иако поздрављамо чињеницу да у српским школама постоји веронаука као изборни предмет, неопходно је да се посебним законом уреди њено чвршће присуство у школском програму. Посебно треба избацити избор између грађанског васпитања или веронауке, јер је темељно противприродан. Веронауку треба учити у пару са философским учењима. Зато Србија мора да установи Округли сто у амбијенту некога од својих најстаријих манастира, као традиционални сусрет једном у години, на коме би о трошку државе били позивани најумнији људи на планети. На овом Округлом столу (који би добио адекватни назив), слободно би се дискутовало о свим теолошким и философским питањима, без обзира на верско или атеистичко уверење учесника.

Српска култура мора бити централизована на свим подручјима где живи српски народ, али дебеоградизована (децентрализована) када је реч о институцијама културе. Србија никада, ни по коју цену, не сме да прихвати соросевско-титоистичке намере да се српска култура подели на србијанску, и ону другу која није србијанска. Јер таква, наизглед бирократска подела, у себи крије подмуклу намеру да све оно што није србијанско једнога дана буде и несрпско. Околни народи на бившем југословенском простору, и поред неких значајних достигнућа у култури, имају осетно мањи културни утицај и осетно

мања остварења у култури. Због тога покушавају да преотму део српске културне баштине, и да их онда временом припишу сопственом наслеђу. Некада прекрајају историјске чињенице, некада археолошке доказе, некада покушавају да преотму манастире и духовно црквено благо, а некада чак и велике уметнике за које је неспорно да припадају српској култури. За такве намере имају сараднике унутар српских институција, који прихватају југотитоистичку идеологију утемељену на "авнојевским" вредностима. Зато српска култура мора посматрати интегрално сав српски културни простор, укључујући и она подручја на којима живи несрпско становништво, али на којима српска култура остварује утицај.

Дебегоградизација српске културе значи равноправан трансфер културе из престонице према свим другим значајним центрима у држави. Ово се посебно односи на институције или манифестације, које су у огромном броју непотребно накрцане у Београду. Нема разлога да Министарство културе буде у престоници, посебно данас када техника компензује физичко присуство на некој локацији, не умањујући ефикасност. Обавезно се неке институције из културе морају распоредити у Ниш, Нови Сад, Крагујевац, Лесковац, Зајечар, Чачак... Неопходан је нови закон о Народном позоришту, опери и балету. Прво је неопходно да се раздвоје Народно позориште као театар, од опере и балета. Затим се морају на неколико центара у држави изградити или адаптирати посебни простори, у којима би се ротирао репертоар из Народног позоришта и Народне опере и балета, равноправно широм Србије. Незамисливо је да становник Враћа или Сомбора плаћа преко буџета рад садашњег Народног позоришта, а да мора да дође у Београд да би гледао представу.

Најважнији закон који мора бити донесен у најкраћем року је закон о одбрани ћирилице. Посебно ако се има у виду чињеница да верзија овога закона већ постоји, али да претходна Влада Србије није имала вољу да икада стави на усвајање овој закон, који је припремио њен министар културе. Након усвајања овог закона, било би неопходно да се у Нишу изгради (адаптира) „Институт за изучавање ћирилице“, као институција у којој би били присутна ћирилична писма свих народа који се служе овим писмом. На тргу испред ове институције, сваки народ би био симболички заступљен са по једним карактеристичним словом његовог писма, у виду споменичког обележја. Привремено суспендовани „Закон о родној равноправности“ би морао бити трајно укинут у најбржем року, а уместо њега би морао бити донесен нови закон о српском језику (или допуњен важећи), којим би постало трајно немогуће силовање српској језика, као у случају овог суспендованог закона. Такође, неопходан је закон о Удружењу књижевника, који би еснафски уредио статус писца у Србији. Овим законом би се прецизирао тачан и фиксан број чланова удружења, од којих би сваки имао право на просечну плату и обавезу да због тога бесплатно учествује у неким државним пројектима везаним за промоцију српске културе. Србија има велике сликаре, сигурно најбоље у ширем региону, али је држава мало урадила на промоцији ове чињенице. За почетак је неопходан шири разговор свих удружења из ове области, кустоса, галериста и критичара; ова иницијатива би резултирала заједничким законским и практичним решењима у циљу да Београд постане сликарско-галеријско-аукцијска престоница Балкана (попут Париза у европским размерама). Зато је на Косанчићевом Венцу или на Скадарлији потребан мултидисциплинарни простор за ову намену, као и формирање великог градског Трга сликара, на којима би се нашле њихове бисте и видео-репродукције њихових најпознатијих дела. У унутрашњости би морало оживети што више уметничких колонија у природи, али са интернационалним ствараоцима. Улагање у ову делатност није велико, и враћа се споро, али дугорочно подиже углед Србије. Најбољи пример су археолошка налазишта попут Виминацијума. Сва друга археолошка истраживања се морају материјално подржати, било од стране државе било у сарадњи са другим државама, јер

повећавају углед и доносе профит. Исте примедбе и исте иницијативе важе за музеје широм Србије, било да се ради и њиховој модернизацији или отварању нових музеја.

Србија мора да донесе закон о јавним манифестацијама које ће подржати у сваком погледу, било да је реч о уметничким фестивалима попут „Кустендорфа“, „Нишког фестивала“ или београдског „Феста“; било да се ради о музичким светковинама попут Гуче; било да је реч о вашарима попут оног у Тополи или Шапцу. Популарна култура је у данашње време велики извор утицаја и профита за многе државе, а Србија је апсолутни лидер у ширем региону у овој делатности. Ова област је у новије време била предмет научног интересовања истраживача попут Мише Ђурковића и Стевана Гајића, што показује да ову шансу треба користити, а никако је не треба ниподаштавати из малограђанских разлога или због личних комплекса. Институције српске културе морају престати са праксом негације народне (популарне) културе, као обликом самопотврђивања. Уместо тога, сву енергију треба усмерити на културу конструкције.

Поље програма у култури захтева велики писани простор, а логична ограничења за ову прилику, упућују на осветљавање само основног правца у коме би требала да се креће српска култура. Мишљења смо да смо у овој ограниченој форми успели да представимо водећу идеју за уређење српског културног простора.

МЕДИЈИ И ИНФОРМИСАЊЕ

- Укидање цензуре на свим медијима уз законски регулисану обавезу непристрасног информисања;
- Провера рада свих медија кроз регулаторна тела, и успостављање одговорности власника, директора и главних и одговорних уредника у случају утврђења неправилности у смислу објективности у информисању грађана и злоупотребе медија у пропагандне сврхе или вређања јавног морала;
- Додела националних фреквенција у складу са законом уз могућност одузимања исте у случају прекршаја закона који то уређује;
- Промена закона о информисању уз увођење личне прекршајне и кривичне одговорности у средствима информисања;
- Законом дефинисано спречавање утицаја спољних фактора, корпорација, и свих других интересних група на рад медија и креирање мишљења, наратива који су супротни интересима српског народа и свих грађана Србије;
- Лиценцирање професија у медијима по јасним критеријумима - новинара, менаџера, власника капитала у медијима.

СПОРТ И КУЛТУРА

- Државна помоћ у развоју и реализацији културних пројеката од значаја за српски народ, остале грађане Србије и државу;
- Увођење приватног власништва у клупским нивоима спорта;
- Државна помоћ спортовима од националног значаја и доказаног међународног успеха;
- Промовисање школског спорта, враћање обавезне физичке културе у основне и средње школе и промовисање физичког развоја младих;
- Заштита посебности свих националних заједница у Републици Србији у складу с Уставом Републике Србије.

СПРЕЧАВАЊЕ ДАЉЕГ РАЗОРУЖАВАЊА СТАНОВНИКА СРБИЈЕ И ЗАШТИТА ВЛАСНИКА ЛЕГАЛНОГ ОРУЖЈА

Разоружавање становника Србије је последица притисака од стране Европске уније и носилаца српског аутошовинизма, као и неразумевања проблема од стране садашње

власти. Два ужасна масовна убиства која су се догодила у Београду и околини почетком маја 2023. године послужила су као повод за покретање кампање масовног разоружавања народа у Србији.

ЕУ од Србије званично тражи да се са улица склони нелегално оружје, а не легално, како је то схватио данашњи државни апарат Србије! Сама ЕУ признаје право сваке државе да користи национално законодавство о ношењу оружја, лову и стрељаштву (Директива ЕУ 2021/555 од 24.03.2021.) Све друго је чиста злоупотреба и неразумевање проблема од садашњих органа власти.

Ми смо спремни да се овим притисцима одупремо, као и да обезбедимо да се овим питањем баве људи који познају материју, а главни циљ је да ЗАШТИТИМО ВЛАСНИКЕ ЛЕГАЛНОГ оружја.

Функција државе није да нарушава традицију нашег друштва, него да пронађе начине како да спречи ексцесе, који се дешавају пре свега нелегалним оружјем. Истраживања показују да осам процената кривичних дела, која су извршена оружјем, су она која се изврше службеним оружјем (полиција и војска). Само један проценат ових кривичних дела се изврши оружјем које је у легалном поседу код грађана. Остали део од 91 проценат је извршен нелегалним оружјем. Све мере које данас држава доноси усмерене су искључиво против власника ЛЕГАЛНОГ оружја. Произилази да су све мере усмерене против оног једног процента власника оружја. Све ове мере су усмерене на кажњавање власника легалног оружја. Јасно је да такве фаличне мере не могу да дају никакве резултате.

Штавише, најновије мере Владе Србије, донете закључком, креирале су супротан резултат од намераваног. Како објављују медији: Број кривичних дела у којима је као средство извршења коришћено ватрено оружје, за четири месеца од увођења мера Владе, је порастао за 38 процената у односу на исте месеце прошле године.

Ми смо убеђени да би се прави резултати постигли само правилним приступом области поседовања оружја. Наиме, морамо да омогућимо правилно обучавање и поштовање правила, али без малтретирања грађана и неоснованог кажњавања легалних власника оружја. Легални власници оружја ће сутра, не дај Боже, морати да бране ову државу оружјем. У ситуацији када је укинута служење војног рока, једини који се обучавају да користе оружје, међу обичним грађанима, су ловци, спортски стрелци и власници оружја за личну безбедност. У исто време, имамо све већи проблем са добро наоружаним мигрантима.

Србија данас има најрестриктивнији Закон о оружју и муницији у Европи. Највише услова морамо да испунимо да бисмо добили оружје. Уместо да нас разоружавају, како ЕУ тако и држава Србија, под изговором приближавања ЕУ, морамо озбиљно да либерализујемо овај Закон, а не да га даље пооштравамо.

Напомињемо и то да је Србија, колико нам је познато, једна од ретких, ако не и једина држава у свету која наплаћује порез на оружје. Овај порез је уведен након бомбардовања НАТО-а 1999. године, под изговором обнове земље. Наплата овог пореза је преточена у Закон 2001. године, за време владавине ДОС. Закон је носио име „Закон о порезима на држање, ношење и употребу добара“. Овај закон се односио на опорезивање возила, пловила, ваздухоплова и оружја. Ово је такође мера којом власт непотребно финансијски оптерећује своје грађане. Обнова земље је давно завршена и нема оправдања за даље наплаћивање овог пореза.

Мере које је увела влада својим закључком су промениле закон. Закон може да се мења само законом, у законитој процедури пред Скупштином. Овакво поступање Владе Србије је противзаконито и противуставно. Овим мерама влада је забранила даљу куповину и регистрацију оружја и то у периоду од две године.

Борићемо се против сваког незаконитог и неуставног деловања било којег органа власти, па смо спремни и да заштитимо легалне власнике оружја од нелегалних и неуставних поступака садашњих државних органа. Својим закључком Влада Србије је поново казнила само легалне власнике оружја, а не и оне који ово оружје набављају на црном тржишту. У циљу разоружавања легалних власника оружја у Србији, покренуте су многобројне медијске кампање, а пре свега од стране медија и невладиних организација који су финансирани од стране Сорос фондација. У ову сврху, за кампању разоружавања Србије невладине организације које су на разне начине повезане са западним фактором су добиле фонд од 60 милиона евра. Да ли ико мисли да нам такве организације желе добро? Очигледно је да западне силе овим законом желе да разоружају народ у Србији, и ту у све сложенијем и опаснијем безбедносном амбијенту који се ствара на целом европском континенту, као и у Србији, суоченој са опасним сецесионистичким покретом на југу земље и бандама наоружаних миграната.

Спремни смо да се одупремо овако злонамерном и опасном нападу на Србију. Разоружавање Срба је прва мера коју је направила НДХ пре него што је покренула геноцид против српског народа на својој територији. Исту меру је увела и немачка окупациона власт у Србији.

Против наоружаног негативца, једина одбрана је наоружани позитивац. Легални власник оружја у Србији, било које вероисповести, је пре свега неко ко брани свој дом и своју породицу, а у крајњој инстанци и државу Србију.

У том смислу, треба подстицати развој спортских стрељана и ситуационих стрелишта у којима би грађани могли да се обучавају у руковању и коришћењу личног оружја.

ПРОГРАМСКА НАЧЕЛА ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Питање Косова и Метохије је питање суверенитета и територијалног интегритета целе Србије. И више од тога – то је централно питање идентитета, достојанства, националног поноса и духовности читавог српског народа. Света дужност ове генерације је да ослободи целу територију Косова и Метохије и врати је у уставно-правни поредак Србије.

- Такозвана Декларација о независности Косова од 17.02.2008. године представља пар екселанс пример кршења међународноправног поретка и никада не може бити прихваћена од стране било ког српског руководства.
- Споразум о интегрисаном управљању границом који је СНС-СПС коалиција потписала у децембру 2012. године је успоставио „тврду границу“ између КиМ и остатка Србије, што је директно резултирало у данашњој окупацији севера КиМ. Та граница је неприхватљива.
- Први бриселски споразум од 19.03.2013. године урушио је безбедност и свакодневни живот Срба на северу КиМ и, самим тим, свих Срба на КиМ. Власт је овим и каснијим споразумима који су проистекли из њега, фактички предала Србе на КиМ под власт приштинских сецесиониста, чији је једини циљ етничко чишћење КиМ, улазак у НАТО и припајање пројектованој „Великој Албанији“. Овакво једнострано одрицање од институција државе у мирнодопским условима није забележено у српској историји и мора бити поништено.
- ЕУ, као покровитељ Бриселског и потоњих споразума, није успела да осигура њихово доследно спровођење. Напротив, конкретни притисци ЕУ врше се само према српској

страни, што јасно дисквалификује ЕУ као непристрасног посредника. Уз то, кроз измењено Поглавље 35, ЕУ од Србије сада захтева „фактичко признање“ тзв. Косова. Стога се може закључити да се споразуми постигнути под покровитељством ЕУ не могу сматрати обавезујућим, с обзиром да ЕУ очигледно сматра да су они обавезујући само за српску страну.

- Циљ косовско-албанске политике је очигледно остао непромењен – етничко чишћење Срба са целог простора КиМ, брисање српских духовних, културних и историјских трагова на КиМ и утапање у „Велику Албанију“. То очигледно има подршку главних западних центара моћи, најпре НАТО и ЕУ, и то је нешто што се мора узимати у обзир у спољнополитичкој оријентацији Србије уопште.
- „ЕУ предлог-споразум о путу ка нормализацији између Косова и Србије“, представљен у Бриселу 27.02.2023 године и потоњи, „Имплементациони анекс“ представљен у Охриду 18.03.2023 године, су потпуно неприхватљиви, с обзиром да их њихови творци – ЕУ и САД – отворено и јасно дефинишу као „фактичко признање“ лажне државе Косово. Такође је неприхватљива државна политика непотписивања, али фактичког спровођења ових споразума, што се може сматрати пузајућим признавањем лажне државе Косово путем лукавог заобилажења Устава и институција државе Србије.
- Положај Косова и Метохије је заснован на Уставу Републике Србије и на Резолуцији 1244 СБ УН. Другим речима, нема одустајања од пуне суверености над целом територијом КиМ.
- Пут ка повратку пуног суверенитета над КиМ ће бити комбинација војног и дипломатског приступа:
 - Припрема војно-полицијских снага за воспостављање државног суверенитета на читавој територији покрајине и за претходни повратак у складу са Резолуцијом 1244.
 - Даљи дипломатски рад на повлачењу признања лажне државе Косово и на стицању подршке за пуни територијални интегритет Србије.
 - Успостављање реципроцитета – симетричног и асиметричног – за све потезе Приштине усмерене против српског и другог неалбанског становништва, против Резолуције 1244 и суверенитета Србије.
 - Питање пуног повратка расељених на КиМ треба да поново постане централно у свим будућим преговорима везаним за КиМ. Србија мора увек да износи непоколебљив став да је то један од главних предуслова за решавање свих осталих питања везаних за статус КиМ.
 - Будући преговори треба да укључе као посреднике не само непријатељске западне државе већ и државе које поштују територијалну целовитост Србије.
 - Србија мора јасно да стави до знања да се не одриче суверенитета над рудним и природним богатствима КиМ.
 - Српске светиње на КиМ не могу бити предмет било какве трговине, нити се може прихватити било каква промена њиховог статуса.
 - До пуног повратка КиМ у уставно-правне оквире Србије, државе је дужна да максимално помаже економски и сваки други опстанак Срба на КиМ.

ОДНОС ПРЕМА РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Република Српска је плод одбрамбене реакције српског народа у Босни и Херцеговини који је плебисцитарно био за останак у заједничкој држави са Србијом и Црном Гором. Она је изборила свој државни статус током Отаџбинског рата 1992-95. и њено постојање је гарантовано Дејтонским споразумом. Као једна од потписница Дејтонског споразума, Србија је дужна да штити Републику Српску.

С обзиром да је, 30 година од потписивања Дејтонског споразума, БиХ и даље западни протекторат непријатељски настројен према Републици Српској, у одсуству ослобађања од стране управе, српски народ у Републици Српској има право да не прихвата перспективу будућег живота под колонијалним условима, као што има право да тражи повратак у заједничку државу са Србима у Србији, из које је 1992. године истргнут мимо међународног права и мимо Устава тадашње СР БиХ.

- У тренутним околностима Србија треба да активно промовише и обезбеђује све видове економске, културне, образовне и духовне сарадње са Републиком Српском;
- Координација између државних врхова Србије и Српске треба да буде стална;
- Република Српска и Србија чине један јединствени српски државотворни, културни и духовни простор.

ОДНОС ПРЕМА ЦРНОЈ ГОРИ

Црна Гора је историјска српска држава. Срби у Црној Гори су интегрални део српског народа у целини и ширег Српског света уопште.

Референдум о независности Црне Горе од 2006. године је спроведен под нерегуларним условима и треба да буде предмет ревизије и, кад се стекну услови и ако за то постоји народна воља, да се понови, можда у облику гласања за обнову заједничке државе. Српски народ у Црној Гори и српски језик не смеју да буде сведени на другоразредни статус.

Треба препознати да је српски идентитет у Црној Гори под вишедеценијским спољним ударом и да је његово урушавање плод спољних тежњи за трајним распарчавањем српског етничког и државног простора.

питање двојног држављанства треба регулисати на исти начин на основу реципроцитета, узимајући примере БиХ и Србије и БиХ и Хрватске.

СПОЉНА ПОЛИТИКА СРБИЈЕ У НОВОМ, ПОСТ-ГЛОБАЛИСТИЧКОМ ВРЕМЕНУ

Темељи спољне политике Србије треба да почивају на слободи сувереног одлучивања, слободе избора у спољним односима и асоцијацијама и обједињавању Српског света.

ОДНОС ПРЕМА ЕУ

Као и све остале постпетооктобарске догме, спољна политика Србије треба да буде подвргнута темељном преиспитивању. То се првенствено односи на политику „ЕУ нема алтернативу“, из следећих битних разлога:

Током свог дводеценијског „безалтернативног ЕУ пута“, Србија је била приморана да жртвује виталне националне интересе, без икакве гаранције или чак скорог изгледа да ће бити примљена у ЕУ:

- Србија је отворила своје тржиште далеко јачим европским државама и компанијама, што је резултирало крахом домаће производње, урушавањем пољопривреде и неконтролисаним увозом некавалитетне робе и хране, што угрожава и привреду земље и здравље и животни стандард становништва.
- Сталним уступцима везаним за статус Косова и Метохије, Србија је, мимо званичног признања лажне државе Косово, предала суверенитет над својом јужном покрајином, тиме угрозивши биолошки опстанак тамошњег српског становништва и статус српских светиња. Уз то, с обзиром да огромна већина држава-чланица ЕУ признаје лажну државу Косово, и да ревидирано Поглавље 35 садржи обавезу њеног фактичког признања, не постоји начин да Србија буде примљена у ЕУ без признања тзв. Косова.

- Усвајање многих тзв. европских вредности – ЛГБТ пропаганде, џендеризма, „Болоње“, разних „мањинских“ квота које подривају принцип меритократије – је подрило многе традиционалне и моралне норме друштва.

Уз то, после избора Доналда Трампа, ЕУ прети да постане „последњи бастион“ пропалог глобализма давосовско-сорошевског типа, што је супротно интересима и традицијама Срба уопште.

Све ово не значи да Србија мора званично да одустане од „европског пута“, већ само то да она више не треба и не сме да више даје уступке на сопствену штету за љубав крајње очигледно недостижног чланства у ЕУ. Напротив, Србија треба, у складу са сопственим интересима, да ради на што бржем отварању ка остатку света, а поготово интеграцијама везаним за мултиполарни свет у настајању, као што је БРИКС. Таквим приступом који је вођен сопственим интересима, досадашњи „европски пут“ ће сам да одумре, као и садашња ЕУ.

ОДНОС ПРЕМА БРИКС

Србија треба што пре да затражи посматрачки статус у тој главној светској мултиполарној интеграцији, са амбицијом стицања пуноправног чланства, из следећих битних разлога:

- БРИКС је заснован на принципима добровољне и равноправне сарадње држава-чланица без условљавања и без мешања у међусобне унутрашње односе.
- Земље оснивачи БРИКС-а, које су уједно и њене најутицајније и најмоћније чланице, не признају независност тзв. Косова, односно поштују суверенитет и територијалну целовитост Србије и пријатељски су настројене према нама. Стога чланство Србије не би подразумевало одрицање од дела државне територије нити одрицање од виталних националних и државних интереса земље.
- Земље БРИКС-а су многољудније и њихове привреде и тржишта брже расту и имају већу перспективу од ЕУ и земаља колективног Запада и њихових вазала уопште.
- БРИКС није везан за било који војни савез, за разлику од ЕУ, која је нераскидиво везана за НАТО, односно за североатлантске антируске и антиевроазијске геополитичке тежње. То је гаранција да Србија неће бити увучена у туђе војне, колонијалне или империјалне амбиције које ће плаћати животима својих младића.
- Чланство у БРИКС-у би дало Србији много више алтернатива у спољној политици и спољној трговини, учинивши је неупоредиво отпорнијом на уцене и притиске каквим је сада изложена од стране ЕУ.

ОДНОС ПРЕМА РУСИЈИ

Нема сумње да је Русија Србији најближи и најприроднији савезник. Наше везе су древне, дубоке, крвне, духовне и нераскидиве, а велика већина Срба осећа природну повезаност са Русима и Русијом.

У новој расподели света која је у току, од егзистенцијалне важности за Србију је да ни по коју цену не дозволи да остане иза неког новог „зида“ који би многи водећи западни кругови желели да поставе према Русији. Без повезаности са Русијом, Србији би претило утапање у нови дистопијски, техно-нихилистички гулаг какав ЕУ или оно што ће остати од ње прети да постане.

С тога, у интересу Србије и свих Срба јесте да развију што чвршће и разноврсније везе са Русијом и да одбију учешће у било каквим антируским пројектима или иницијативама. Шире гледано, у заједничком српско-руском интересу је све што доприноси што чвршћем повезивању православних држава и народа на простору од Пацифика до Медитерана, у синергији са онима који деле приврженост концепту недељиве безбедности од Владивостока до Лисабона.

ОДНОС ПРЕМА СЈЕДИЊЕНИМ АМЕРИЧКИМ ДРЖАВАМА

Избор Доналда Трампа доноси ново поглавље у америчкој спољној политици. Уместо глобалистичког патернализма „за добробит човечанства“, САД се окрећу сопственим интересима на један огољено прагматичан начин.

Кључно за Србију, са политичке сцене одлази спољнополитичка елита која је током три деценије била идеолошки и каријерно везана за антисрпску (а и антируску) политику, што значи да имамо прилику да окренемо нови лист. Србија сасвим отворено треба да изложи своје интересе у својим односима са САД, и да јасно каже да очекује повлачење признања лажне државе Косово, као и престанак вођења политике усмерене против Републике Српске у БиХ и против Срба у Црној Гори.

Такође, треба јасно ставити до знања да Србија нема намеру да буде увучена ни у НАТО, ни у било какве антируске пројекте и санкције. С друге стране, не постоји идеолошка препрека успостављању што бољих односа са постглобалистичким САД, на узајамно корисним основама.

ОДНОС ПРЕМА КИНИ

Србија има интересе да настави са развијањем одличних односа са водећом светском привредом и водећом индустријско-технолошком силом света, поготово с обзиром на могућности које нуди Споразум о слободној трговини између Србије и Кине. Србија има интереса да што више унапреди и технолошку и образовну сарадњу са Кином, поготово имајући у виду то да је Кина избила на сам врх у развоју информационих технологија, војних технологија и вештачке интелигенције.

Кина ничим не условљава своју сарадњу са Србијом и признаје њену територијалну целовитост и интегритет. Уз то, Кина третира Србију као једну од својих најважнијих европских пунктова, што за Србију ствара додатну развојну шансу и даје додатну геополитичку тежину.

ОДНОС ПРЕМА НАТО

Србија нема никаквог интереса да се прикључи овом агресивном војном савезу који тренутно представља највећу претњу европском миру. Напротив, од виталног националног значаја је да се одупре свим покушајима увлачења у НАТО или неке од његових милитаристичких и империјалних пројеката.

ОДНОС ПРЕМА ГЛОБАЛНОМ ЈУГУ

Србија има велики интерес да у највећој мери обнови покидане везе са некадашњим несврстаним светом, чиме ће себи обезбедити још већу спољнополитичку флексибилност и слободу избора, а такође се солидарисати са процесом деколонизације који је поготово узео маха у Африци.

РЕФОРМА ДИПЛОМАТИЈЕ

Министарство спољних послова мора да се врати на темеље меритократије и професионалности и да престане да служи као прихватилиште разних партијских кадрова или за промовисање туђих агенди.

Такође, српска дипломатија коначно треба да се окрене пуној сарадњи са великим српским расејањем, и да раскине са југо-титоистичким традицијама његовог третирања као идеолошког непријатеља. Напротив, један од циљева српске дипломатије треба да

буде што чвршћа и успешнија интеграција најуспешнијих припадника нашег расејања у државни, привредни, образовни и, уопште, народни живот Србије и Срба уопште.

ПРОГРАМСКИ САВЕТ
ПОКРЕТ „МИ СНАГА НАРОДА проф. др Бранимир Несторовић“

Београд,
10. фебруар 2025